

[Finansministeren.]

lagt af den tidligere regering, omfatter forliget kun regeringspartierne og socialdemokratiet, idet det radikale venstre på grund af sin stilling til forsvarsspørgsmålet og Atlantpagten ikke stemmer for dette forslag. Vi er enedes om en ny skala for denne skat, hvor undergrænsen ligger på en indkomst af 8 000 kr. efter skattelovens fradrag i stedet for 10 000 kr. efter det oprindelige forslag. Iøvrigt er skattens provenu forøget således, at skatten af personer vil indbringe ca. 105 mill. kr. årlig i stedet for 75 mill. kr. Herved er der taget hensyn til, at de pågældende skatteydere senere i realiteten lettes for en del af denne byrde i kraft af fradragsreglen, som nu bliver opretholdt i modsætning til det oprindelige forslag. For selskabernes vedkommende sker der ingen forandring.

Lovforslaget om et *forsvarslån* bliver ligeledes gennemført af socialdemokratiet og de to regeringspartier, og der sker ingen forandring i forslagets affattelse. Tidspunkterne for optagelse af lån i henhold til denne lov må naturligvis afhænge af likviditetsforholdenes udvikling.

I lovforslaget om *bunden opsparing* sker der den tilføjelse, at der nu indføres en bunden opsparing for aktieselskaber og kooperative virksomheder. Der udskrives her det samme beløb, som disse selskaber skal betale i værneskat, d. v. s. 20 pct. af den ordinære og ekstraordinære aktieselskabsskat og 20 pct. af indkomsts-katten på kooperative virksomheder. Der ligger bagved dette forslag den tanke, at det i denne vanskelige tid skulle virke i retning af at holde udbytteerne nede på en passende højde. Hvis der senere — som det har været drøftet — kommer en lovgivning om investeringsfonds, er det tanken, at de bundne beløb skal kunne overføres til sådanne fonds.

For personer er både indtægtsgrænserne og skalaen for den bundne opsparing de samme som i det oprindelige forslag. Men det er meningen, at personer over 65 år skal fritages og opsparingsbeløbet skal frigives, når man fylder 70 år. Iøvrigt skal dispensationsbestemmelserne drøftes nærmere. Man har overvejet en ordning, hvorefter opsparingspligten skal kunne fyldestgøres ved, at det pågældende beløb spærres i 8 år på en konto i en sparekasse eller bank. Herom føres der for tiden forhandlinger med bankerne og sparekasserne. Det er iøvrigt tanken, at bindingstiden under alle omstændigheder skal nedsættes fra 10 til 8 år.

Vi er dernæst blevet enige om, at den foreslåede *tillægsindkomsts-kat for ikke-forsørgere* skal bortfalde, og det samme gælder den foreslåede *merindkomsts-kat*. Til gengæld kommer der en *tillægsindkomsts-kat for større indtægter*, nærmere bestemt for indtægter over 14 000 kr. efter skattelovens fradrag. Denne skat vil for et år formentlig indbringe ca. 28 mill. kr.

Herefter skulle der ialt blive følgende direkte skatter og bunden opsparing:

Værneskatten: ca. 105 mill. kr. årlig for personer og ca. 25 mill. kr. for selskaber.

Bunden opsparing: ca. 170 mill. kr. for personer og ca. 25 mill. kr. for selskaber.

Tillægsindkomsts-kat: ca. 28 mill. kr.

Rundt regnet skulle dette altså give 350 mill. kr. årlig, men tallene er naturligvis skønsmæssige.

Værneskatten skal iøvrigt vedtages for 2 år, de øvrige kun for eet år.

Hertil kommer så de her foreslåede forbrugsafgifter, der formentlig vil indbringe lidt under 300 mill. kr. — måske ca. 280 mill. kr. Men også her er vurderingen naturligvis skønsmæssig — vel snarest i endnu højere grad. Man må jo iøvrigt regne med, at hele forbrugsbegrænsningen kan reducere det samlede provenu af vore forbrugsafgifter, men det er næppe muligt at give nogen bestemt vurdering af denne reduktion.

Jeg skal nu gøre nogle bemærkninger om selve de fire lovforslag, der her ligger på tingets bord; jeg skal dog kun skitsere indholdet i meget grove træk, da jeg med hensyn til enkeltheder kan henvise til selve lovforslagene og de bemærkninger, der ledsager dem.

Der er først foreslået en række ændringer i de bestående *forbrugsafgiftslove og toldloven*. I dette lovforslag er optaget en del bestemmelser fra lov om midlertidige forbrugsafgifter af 31. oktober 1946 og lov af 31. marts 1950, der ændrede denne lov. Disse to love kan herefter bortfalde, hvilket er en forenkling. Iøvrigt gælder det, at flere af de gældende afgiftssatser i det her forelagte lovforslag i forvejen er fastsat ved midlertidige love, der udløber ved udgangen af dette finansår. Da de alligevel skulle forlænges, er det her foreslået at give afgifterne med de nu foreslåede forhøjelser gyldighed indtil 31. marts 1952, og det samme gælder de tre andre lovforslag.

Det vigtigste i lovforslaget her er en forhøjelse af tobaksafgifterne. For cigaretternes vedkommende drejer det sig om